

Sawa (Hrycuniak)

Słowo wstępne

Elpis 3/5, 7-8

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SŁOWO WSTĘPNE

Wasze Ekszelencje,
Czcigodni Bracia Kapłani,
Szanowni Państwo!

W roku ubiegłym tematem naszej konferencji była Osoba Jezusa Chrystusa, Bogoczłowieka, naszego Zbawiciela. Temat ten wynikał z Roku Jubileuszowego narodzin naszego Pana. Minęło bowiem od tej chwili dwa tysiące lat. Dzisiaj weszliśmy już w trzecie tysiąclecie. Logiczną konsekwencją jest więc zwrócenie naszej uwagi na Osobę Tej, która darowała światu Jego Zbawiciela, to znaczy zwrócenie uwagi na Bogurodzicę, Najświętszą Marię Pannę. Stąd też temat naszej obecnej konferencji brzmi: „Bogurodzica w teologii i kulcie Prawosławia”. Konferencja podzielona jest na dwie zasadnicze części: pierwsza to trzy podstawowe referaty, a w drugiej zostaną wygłoszone, w ramach dyskusji, przyczynki. Mamy nadzieję, że całość konferencji zaprezentuje nam Osobę Najświętszej Marii Panny.

Mamy świadomość, że Osoby Chrystusa nie można rozpatrywać bez Osoby Bogurodzicy, bowiem Wcielenie odwiecznego Słowa dokonało się za Jej pośrednictwem, o czym świadczą święte Ewangelie.

Chrystus Pan jako Druga Osoba Świętej Trójcy urzeczywistnia zamysł Bożej Mądrości, przyjmując ludzkie ciało. To właśnie Maria Dziewica współtworzy i daje nam Osobę Jezusa Chrystusa, Bogoczłowieka. Przechylna Dziewica uczestniczy w Epifanii Syna Bożego i tym samym jest Bogurodzicą. Bogurodzicą Miłości, Bogurodzicą naszego zbawienia w Chrystusie, Bogurodzicą szczęśliwej nierozdzielności. Jej ciche, spokojne życie zawsze przebiegało w cieniu Syna. Najdoskonalsza Niewiasta Dziewica zawsze jest tam, gdzie być powinna. Całe ziemskie życie swojego Syna Jezusa Chrystusa aż po drogę krzyżową przeżyła razem z Nim i

wieńcząc dzieło stanęła pod krzyżem. Nadszedł bowiem czas, kiedy wypełniło się proroctwo i Logos zawisł na krzyżu. Bogurodzica podążała w ślad za Nim, jednak Jej misja nie zakończyła się. W sposób cudowny zasnęła, a Jej dusza wraz z ciałem po trzech dniach zabrana została do Nieba, gdzie zasiada po prawicy swojego Syna jako Królowa Nieba i Ziemi oraz nasza Matka.

Maria Panna, wypełniwszy zamysł Boży, zjednoczyła miłość Bożą i stworzenie. W Niej zrealizowany został cel stworzenia świata. Ona jest usprawiedliwieniem świata, echem, sensem i chwałą świata. W niej Bóg jest wszystkim i we wszystkim.

Te myśli wyłożone i rozwinięte zostaną w referatach i wystąpieniach. Otwierając dzisiejszą konferencję witam serdecznie wszystkich zebranych, zaproszonych gości, wykładowców i uczestników konferencji. Szczególnie witam Jego Ekszelencję ks. biskupa profesora Edwarda Ozorowskiego, Kierownika Katedry Teologii Katolickiej, Jego Ekszelencję ks. biskupa profesora Wiktora Wysoczańskiego, Jego Ekszelencję ks. biskupa Jakuba, Jego Ekszelencję ks. biskupa Grzegorza, a także naszych Gości z Grecji, Rumunii i Francji.

Dla modlitw Najświętszej Marii Panny niech Bóg Wszechmogący pobłogosławi nasze dzisiejsze spotkanie.